

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1324/06
05.07.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Слијепчевића, председника већа, Слободана Спасића, Љиљане Ивковић-Јовановић, Надежде Радевић и Снежане Андрејевић, чланова већа, у правној ствари тужиље - против тужене АА, коју заступа АБ, адвокат, против туженог - противтужиоца Града Београда, чији је законски заступник Градски јавни правобранилац, Београд, ради утврђења и исељења, одлучујући о ревизији туженог - противтужиоца, изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду Гж.бр.8214/05 од 13.7.2005. године, у седници већа одржаној дана 5.7.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Ревизија туженог противтужиоца СЕ УСВАЈА, па се пресуда Окружног суда у Београду Гж.бр.8214/05 од 13.7.2005. године, преиначује тако што се жалба туженог - противтужиоца усваја и пресуда Четвртог општинског суда у Београду П.бр.1851/02 од 24.3.2005. године, преиначује тако што се одбија тужбени захтев тужиље противтужене, а усваја противтужбени захтев туженог - противтужиоца, па се обавезује тужиља - противтужена АА да се исели са свим лицима и стварима из стана ББ и испражњен од свих лица и ствари преда туженом противтужиоцу на слободно коришћење и располагање у року од 15 дана под претњом принудног извршења.

Образложење

Пресудом Четвртог општинског суда у Београду П.1851/02 од 24.3.2005. године, ставом првим изреке утврђено је да тужиља противтужена АА после смрти претходног носиоца станарског права, њеног штићеника пок. ПП, као његов старалац и дугогодишњи члан породичног домаћинства, је стекла право закупа на неодређено време на стану ББ, у коме ће становати са члановима свог породичног домаћинства и то супругом ВВ и сином ГГ, те да ова пресуда има служити тужиљи као основ за закључење уговора о закупу наведеног стана, што је тужени противтужилац Град Београд дужан да призна и трпи. Ставом другим изреке одбијен је против тужбени захтев туженог против тужиоца града Београда којим је тражио да се тужиља против тужена АА, исели са свим лицима и стварима из стана ББ, и да га испражњеног од свих лица и ствари преда туженом против тужиоцу на слободно коришћење и располагање, као неоснован. Ставом трећим изреке решено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Окружног суда у Београду Гж.бр.8214/05 од 13.7.2005. године, одбијена је као неоснована жалба туженог противтужиоца и потврђена је наведена првостепена пресуда Четвртог општинског суда у Београду.

Благовременом и дозвољеном ревизијом тужени противтужилац побија другостепену пресуду због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану другостепену пресуду у смислу члана 399. Закона о парничном поступку ревизијски суд је нашао да је ревизија основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити битне повреде одредаба парничног поступка на које се указује у ревизији, обзиром да су у побијаној пресуди наведени разлози о одлучним чињеницама. Међутим, другостепени суд је на утврђено чињенично стање у првостепеној пресуди, погрешно применио материјално право када је жалбу туженог против тужиоца као неосновану одбио и потврдио првостепену пресуду.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени противтужилац Град Београд је носилац права располагања и давалац на коришћење стана ББ. Носилац станарског права на овом стану био је сада пок. ПП, по уговору о коришћењу стана закљученим 1994. године. У том уговору, као чланови његовог породичног домаћинства унети су тужиља АА и њен супруг ВВ и син ГГ. Тужиља је живела у предметном стану са носиоцем станарског права од 1979. године па до његове смрти (ПП је умро 1995. године). На основу решења центра за социјални рад Општине Стари Град од 20.9.1979. године, пок. ПП је био штићеник тужиље. Тужиља је, као његов старатељ, са својом породицом живела у спорном стану и све време бринула о свом штићенику који је био потпуно лишен пословне способности. Тужиља није решила своје стамбено питање у предузећу у коме је радила.

На основу наведених чињеница, нижестепени судови су закључили да се ради о дугогодишњој заједници живота и становања која, иако се не ради о крвним сродницима, у свему је била идентична породичној заједници. Из тих разлога судови су нашпи па је тужбени захтев тужиље основан, а па противтужбени

заједница. Из тих разлога судови су нашли да је тужбени захтев тужилца основан, а да противтужбени захтев туженог није основан, па је одлучено као у изреци првостепене пресуде. Побујаном другостепеном одлуком жалба туженог противтужиоца је одбијена као неоснована и наведена првостепена пресуда потврђена.

Основано се у ревизији истиче да је материјално право погрешно примењено. Према одредбама члана 34. став 1. тачка 1. Закона о становању ("Службени гласник РС", бр. 50/92), уговор о закупу друштвеног стана престаје смрћу закупца. Чланом 34. став 1. наведеног Закона прописано је да у случају смрти закупца или његовог исељења из стана, купац на том стану постаје члан породичног домаћинства који је наставио да користи тај стан, по следећем редоследу: брачни друг, дете рођено у браку, ван брака, усвојено и пасторче. Ако у стану није остао нико од ових чланова породичног домаћинства купац постаје родитељ закупца, родитељ његовог брачног друга или лице које је купац дужан по закону да издржава ако је становао у том стану и нема решену стамбену потребу.

Околност што уговор о коришћењу стана садржи, поред осталог, и лица која ће користити стан (тужилца са сином и супругом), као и чињеница да је постојала дугогодишња заједница живота са носиоцем станарског права, не указује да је тужилца постала члан породичног домаћинства да би по том основу постала купац на том стану. Тужилца нема својство члана породичног домаћинства и стога не може стећи право закупа независно што је имала статус стараоца носиоца станарског права и са истим живела у стану.

Из наведених разлога, ревизија туженог противтужиоца као основана усвојена и нижестепене пресуде на темељу одредбе члана 407. став 1. ЗПП, преиначене, па је одлучено као у изреци.

Председник већа-судија,

Драгиша Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

мз